

- E**
(1) Z vojenské stanice, tam poblíž hranice
H7
Mexičan Joy svoji černovlasou ženu měl
a domek hliněnej s malými okny, z kterých mu mávala,
E
když kolem s patrolou jel.
Dítě spolu měli před Květnou nedělí a vítr dětský pláč
E7 A
svou písni přehlušoval.
- (R)** Ústa s barvou vína a jméno Feleena té dívce mexické
H7 E
osud tam do vínku dal.
- (2)** Když malá bývala, vždy ráda sedala
na kopci odkud vídala z El Pasa zář
a vítr zvečera plný těch světél
šeptal jí do snění a chladil jí horkou tvář.
Jak poníka laso táhlo jí El Paso
a tátu prosila aby ji tam někdy vzal.
- (R)** Ústa s barvou vína...
- (3)** A roky letěly, děvče už dospělý
rozhodlo se že chce jenom tam v El Pasu žít,
otec když tvrdě spal vzala své šaty
a vítr pomáhal jí stopy k El Pasu skrýt.
Tam život začíná, červená kantýna,
její smích orchestr honky-tonk přehlušoval.
- (R)** Ústa s barvou vína...
- (4)** Už není nevinná číšnice Fellenena,
už lásku od dneška do zítřka moc dobře zná,
zná sliby pastorů, zlato prospektorů
a přítom se jí o jedný velký lásce zdá.
Pak přišlo to štěstí, vstoupil jí do cesty,
muž, kterej jinej než ti, co dřív znala, se zdál.
- (R)** Ústa s barvou vína...
- (5)** Oči plný něhy a divný příběhy
vyprávěl a hned neříkal že jí má rád
písničky o koních, balady z farem
s banjem jí zpíval a s větrem uměl se smát.
Teď život začíná, cítila Feleena,
po pláních chodili a vítr s nimi se smál.
- (R)** Ústa s barvou vína...
- (6)** Z vojenské posádky dal se s ním do hádky
chlap, kterej Feleenu pro sebe marně mít chtěl,
zvuky dvou výstřelů zazněly nocí,
ale jen jeden z těch výstřelů měl správnej směr.
Stýská se Feleeně v červený kantýně,
on rychle odjížděl když měsíc za mrakem stál.
- (R)** Ústa s barvou vína...

(7) Náboje u pasu, čekali v El Pasu
v záloze ti, co mu nechtěli Feleenu přát,
v sedle se naklonil tak nějak stranou
a mokrej rudej květ začal mít na prsou znát.
Konec je naděje, na všechno pozdě je,
Feleeno, neplač a směj se, jak já jsem se smál.

(R) Ústa s barvou vína...

(8) Pušku z jeho sedla proti nim pozvedla
a zas se ozvala smrtící série ran,
růže z jejich vlasů k pasu mu padla
a ticho rušil pak už jen křik divokejch vran.
Pár jezdců zbloudilých slyšelo jejich smích
vítr ho za nocí směrem od El Pasa hnal.

(R) Ústa s barvou vína...